IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

refutauit. Consilii v̊ cũ amicis suis
sũpsit ut eã sub potestate sua posita oc
cideret. ut a se Jmultos malis ei̊ libe
raret. q̃b̊ iã grauis facta vl̊ fieri posse
putabat. Nã hoc ipsũ a antonio p dẽẽ.
q̃a neq; illi fidele eã ẽẽ dicebat. Cũ hęc
cogitasset, phibebant eũ amici. primũ
q̃d̊ suggerentes q̃d̊ ñ deberet maximũ
piculũ Jmanifestũ, pre tanta suscipe.
Cũq; p mansissent supplicantes ne q̃d̊ te
merarie conaret. nã nullatenus anto
niũ posse pati dicebant quã uis eũ mu
neribꝰ redimere putaret. cũ amore eius
potꝰ incenderet. Juideret uiolentia vl̊
insidiis illꝰ se eꝰ amore p̃uatũ. nec medi
ocre q̃dã p satisfactione dignitate supe
rabat. utilitate aũ quã antonio dicit fu
turã uerendũ ẽ. ne potꝰ ille temeritate
existimet q̃d̊ affectu talis eũ priuaret.
Vnde ñ est incertũ dicebant. q̃d̊ maximus
vl̊ etiamsi malis p̃ncipatꝰ eiꝰ vl̊ generatio
cõpleret. refutare v̊ concubitũ quẽ illa
postularet. prẽpore honeste suadebat.
Qui cũ hęc designarent. Jpicula mertio
demonstrarent. conatꝰ eiꝰ cõpsserunt.
Tũ herodes cleopatre donis a munerib̊
satisfaciens. deduxit eã adegyptum.
Antonius aũ cũ armenia cepisset artaba
hun tygrani filiũ cũ satrapũ filius li
gatũ in egyptũ destinauit. donans eos
cleopatre cũ omi regio eq; ornatu. Ar
menię v̊ p̃ncipatũ tenuit artaxias ma
ior illꝰ filiꝰ q̃tẽ euaserat. Quẽ cũ arche
laus a nero cesar expulissent tygranẽ
nouissimũ eiꝰ frẽm ordinauerũt. Hęc q̃d̊
de postea etiegerunt. Vectigalia v̊ quę
deduisset de tra donata a antonio cle
opatre p̃bere. herodes iustũ iudicauit
dare ne occasionẽ ei odii p̃staret.

ARETAS aũ cũ herodes redire eius
ẽdurisset. tẽpore q̃d̊ de aliquanto red
debat duo milia talenta. Post aũ in
deuotus extitit. iux partẽ aliquã pre
bens. herodes q̃d̊ hoc m̊ defraudantẽ
nichilq; sc̃dm iusticiã facere uolentẽ
p̃seq̃ deliberauit. S; uteri ppt̃ bellũ ro
manũ hanc distulit exactionẽ. Nã d̊ũ
acciaco iuiore speraret pugna q̃ centę
simo octogesimo, septimo olympiade
etigit. a cesar cũ antonio de re publica
decertaret. herodes exopulenta pun
tia sua multo tẽpore redditꝰ Juiribꝰ
collectis antonio deputauit auxilia
diligenter p̃parare. S; antonius nichil
auxilio eiꝰ egere se dixit arabũ aũ p̃seq̃
p̃cepit. Nã iã audierat acleopatra p
fidiã eiꝰ. Petebat enim hoc cleopatra d̊ũ
sibi putaret p dẽẽ si unus abaltero ster
neret. Cũ hoc a antonio iussũ fuisset.
herodes milites cõgregauit tãquã con
fectum in arabiã ingressurus. parataq;
eq̃ũ Jpeditũ multitudine in dyo ci
uitate p̃uenit. Cũq; illic a arabes oc
currissent pugna maxima cõmissa ẽ
in q̃ uicerunt iudei. Post ea multum
exercitũ arabũ in chana uico cõgre
gatũ q̃ẽ in inferiori syria. audiens
herodes uenit super eos ducens maiorẽ
partẽ suę militię. Jpse calon sua
castra metatꝰ ẽ. unde oportune pug
naret. Cũq; hęc disponeret ppls iudeoq;
clamabat. mora dimissa extra arabas
impetũ facere. d̊ũ crederent se in hoc
paratos ẽẽ. q̃a in pore pugna uicto
res extitissent. lgtẽ suũ studiũ mili
te ostendente. rex statuit magnani
mitate eorũ ñ remorari dicens ñ se
de ẽẽ uirtutis eq;. Jprimꝰ se armans
omis p̃duxit ad aciem. Statim autẽ
terror arabis in cidit.